

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123010746
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123010746.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a Mgr. Jána Odnogu na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. februára 2024 prejednal odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Banskej Bystrici, trvale bytom C., D. XXXX/XX, t. č. na slobode, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/41/2023 zo dňa 14.11.2023 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. B. zamieta, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/41/2023 zo dňa 14.11.2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 3 Tr. zák., pretože

dňa 29.03.2023 až do 22:29 hod. v Trenčíne na ulici Duklianskych hrdinov pred herňou Exclusive Game mal bez oprávnenia pri sebe 1 kus zatavenej injekčnej striekačky s obsahom pervitínu o celkovej hmotnosti 260 mg, obsahujúce 79 mg absolútneho metamfetamínu s priemernou koncentráciou 30% hmotnostných metamfetamínu, čo je považované za najmenej 2 bežné jednotlivé dávky drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok.

Bol za to odsúdený podľa § 171 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 a § 49 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Tento citovaný rozsudok ale nenadobudol právoplatnosť, pretože ho obžalovaný v zákonnej lehote napadol odvolaním čo do výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že keďže bol v minulosti súdne trestaný za prečiny podvodu, kde je ešte stále otvorené vyšetrovanie, v ktorom figuruje ako poškodený na NAKA v Nitre, podľa jeho názoru mal mať 1 súhrnný trest namiesto šiestich. Jeho register trestov by potom vyzeral diametrálne odlišne. Uviedol tiež, že je otcom a žiteľom 2-ročnej dcéry, ktorú má s priateľkou. Na súde prvého stupňa žiadal o uloženie alternatívneho trestu, nakoľko bol na konci podmienky a aj spomínané tresty mu priťažujú v rozhodovaní o treste. Verí, že aj alternatívna forma trestu bude možná, či už peňažný trest alebo akákoľvek iná zákonná možnosť.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor. Uviedol, že ho považuje za nedôvodné, pričom trest uložený obžalovanému súdom prvého stupňa považuje naopak za spravodlivý, zohľadňujúci

všetky hľadiská individuálnej aj generálnej prevencie. Navrhol preto, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Tr. por.

Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, avšak pri splnení všetkých zákonných podmienok uvedených v ustanoveniach § 293 ods. 5, ods. 8 Tr. por.

K tomu odvolací súd dodáva nasledovné:

Podľa § 293 ods. 3 Tr. por. verejné zasadnutie sa koná za prítomnosti obvineného.

Podľa § 293 ods. 5 Tr. por. verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obvineného aj vtedy, ak mu upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5.

Podľa § 293 ods. 8 Tr. por. ak obvinený hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčasť na verejnom zasadnutí a súčasne písomne požiada súd, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti, súd odročí verejné zasadnutie a určí deň, čas a miesto ďalšieho verejného zasadnutia.

Je síce pravdou, že odvolaciemu súdu bolo doručené dňa 15.02.2024 o 07:26 hod. mailové podanie bez kvalifikovaného elektronického podpisu, odoslané z mailovej adresy: E. a na ktorom bolo uvedené na konci „Škunta ml.“, teda pravdepodobne od obžalovaného, v ktorom bolo uvedené, že pisateľ tohto mailového podania požiadal o náhradný termín a tiež ospravedlnil svoju neúčasť na verejnom zasadnutí, ktoré sa malo konať dňa 15.02.2024 o 10:30 hod. na Krajskom súde v Trenčíne z dôvodu, že obhajca A. B. F. by sa nemal ako včas oboznámiť so spisom, a tým pádom by bolo porušené jeho zákonné právo na obhajcu. Novozvolený obhajca (v podaní bolo výslovne uvedené, že má ísť o JUDr. Mareka Doktora) musel byť hospitalizovaný, priamo cez jeho osobu prebiehala komunikácia a nie cez kanceláriu, a preto nebolo možné na rýchlo ustanoviť niekoho z kancelárie. Pisateľ mailového podania požiadal odvolací súd o zhovievavosť a pochopenie, keďže tieto informácie sú pravdivé.

K uvedenému mailovému podaniu je potrebné dodať, že ani do termínu verejného zasadnutia (do času 10:30 hod. dňa 15.02.2024) a ani do času vypracovania tohto rozhodnutia odvolacieho súdu nebolo potvrdené písomné alebo ústne do zápisnice (zákonou lehotou na takéto „potvrdenie“ sú 3 pracovné dni), a preto sa o ňom nekoná, resp. ani nemalo konať (s poukazom na § 62 ods. 1 Tr. por.).

Naviac odvolací súd zistil na webovej stránke Slovenskej advokátskej komory (G.), že v SAK je vedený len jeden advokát – obhajca s menom „JUDr. Marek Doktor“ (so sídlom advokátskej kancelárie v C., H. XXXX/XXX), ktorý v rámci telefonického rozhovoru s predsedom senátu odvolacieho súdu dňa 15.02.2024 v čase o 08:23 hod. uviedol, že obhajobu obžalovaného neprevzal.

Obžalovaný bol prítom v upovedomení o termíne verejného zasadnutia, ktoré mu bolo riadne a včas doručené, zároveň poučený o možnosti konania verejného zasadnutia aj bez jeho prítomnosti (§ 293 ods. 5 Tr. por.), ako aj o tom, že odročenie verejného zasadnutia prichádza do úvahy len v prípade, ak hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčasť na verejnom zasadnutí a súčasne písomne požiada odvolací súd, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti (§ 293 ods. 8 Tr. por.).

Odvolací súd preto nepovažoval neúčasť obžalovaného na verejnom zasadnutí za ospravedlненú (obžalovaný ju hodnoverným spôsobom neospravedlnil), pričom nebolo ani nijako preukázané, že by si obžalovaný v prejednávanej veci pred konaním verejného zasadnutia zvolil obhajcu (prílohou mailového podania nebolo ani žiadne plnomocenstvo). Zároveň odvolací súd zistil, že u obžalovaného ku dňu konania verejného zasadnutia nebol daný ani dôvod povinnej obhajoby.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečného návrhu sa prítomný prokurátor krajskej prokuratúry pridržiaval konečného návrhu uvedeného v písomnom vyjadrení podriadeného prokurátora k odvolaniu obžalovaného.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (o treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a takto dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou odvolania obžalovaného bola neprimeraná prísnosť súdom prvého stupňa uloženého trestu, najmä čo do jeho druhu, keď žiadal o uloženie iného alternatívneho trestu, predovšetkým trestu peňažného.

Súd prvého stupňa odôvodnil výrok o treste nasledovne (citácie):

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd aplikujúc § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. boli u obžalovaného zistené dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (v konaní pred súdom sa ku stíhanému skutku priznal a tento oľutoval) a § 36 písm. n) Tr. zák. (samotným vyhlásením o jeho vine na hlavnom pojednávaní napomáhal súdu pri ukončení veci) a jedna prirážajúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (pred spáchaním stíhaného skutku už bol za trestný čin odsúdený, ktoré odsúdenie nie je zahladené). Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4, § 38 ods. 2 Tr. zák.) bolo preto potrebné vychádzať z pomeru poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností 2:1. Trestná sadzba uvedená v § 171 ods. 3 Tr. zák. sa preto podľa § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák. zmenila znížením jej hornej hranice o 1/3 a obžalovanému tak mohol byť ukladaný trest odňatia slobody až na 2 roky. S odkazom na § 49 ods. 2 Tr. zák., keďže obžalovaný stíhaný skutok nepochybne spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom, musel obžalovanému byť súčasne ukladaný trest odňatia slobody nepodmienečný. Aplikujúc ustanovenia o treste uvedené vo výroku tohto rozsudku súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby 6 mesiacov. Pokiaľ súd obžalovanému neuložil trest odňatia slobody miernejší, k tomu dáva do pozornosti, že uloženie trestu odňatia slobody (ešte viac) pri dolnej hranici je opodstatnené predovšetkým u prvopáchatela, nie u tzv. recidivistu, u ktorého je navyše zrejmé, že už skoršie pôsobenie na neho rôznymi trestnoprávnymi sankciami, vrátane dvojnásobného upustenia od uloženia súhrnného trestu, sa celkom minulo účinku, keď obžalovaný si tieto jemu poskytnuté možnosti nevážil a v trestnej činnosti pokračoval napriek hroziacej „premene podmienky“. Keďže ale ide o prvý nepodmienečný trest odňatia slobody, uloženie trestu vo vyššej výmere súd nepovažoval za nevyhnutné. Riadiac sa týmito úvahami súd dospel k presvedčeniu, že pre zabezpečenie ochrany spoločnosti a zavŕšenie nápravy obžalovaného je postačujúce uložiť mu trest odňatia slobody 6 mesiacov nepodmienečne.

S takýmto odôvodnením výroku o treste sa odvolací súd v zásade stotožnil, pričom poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a tak je nadbytočné, aby odvolací súd vo svojom rozhodnutí opakoval správne, podrobné a dostatočne presvedčivo odôvodnené závery súdu prvého stupňa.

Odvolací súd musí iba „korigovať“ úvahy a právne závery súdu prvého stupňa v tom smere, že nie je pravdou, že by s poukazom na § 49 ods. 2 Tr. zák., keďže obžalovaný stíhaný skutok nepochybne spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom, musel obžalovanému byť súčasne ukladaný trest odňatia slobody nepodmienečný. Z hľadiska uvedeného sa súd prvého stupňa už vôbec nevenoval prípadnej možnosti uloženia iného druhu trestu obžalovanému.

K tomu odvolací súd uvádza, že ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. stanovuje zákaz podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ak je trest ukladaný pre úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobných dobách (podmienečné odsúdenie alebo podmienené prepustenie). Súčasne z tohto ustanovenia ale nevyplýva zákaz uloženia iného alternatívneho trestu. Preto ani skutočnosť, že pri ukladaní trestu má byť zohľadnené ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., nezbavuje súdy povinnosti pri ukladaní trestov vychádzať zo všetkých zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že súdy v takýchto prípadoch spravidla ukladajú nepodmienečné tresty odňatia slobody. Avšak v odôvodnených prípadoch môžu postupovať inak, ak dospeli k záveru, že

zásadám ukladania trestov bude zodpovedať v konkrétnom prípade aj miernejší alternatívny trest. Inak povedané – ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. nie je možné chápať ako príkaz na uloženie trestu odňatia slobody bez podmieneného odkladu jeho výkonu namiesto uloženia iného prípustného druhu trestu alebo popri inom prípustnom druhu trestu (R 85/2015).

K napadnutému výroku o treste z pohľadu vytykaných chýb v odvolaní obžalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

Napriek vyššie uvedenému, o možnosti ukladania obžalovanému aj iného druhu trestu ako nepodmieneného trestu odňatia slobody, odvolací súd zistil, že tento trest bol súdom prvého stupňa inak uložený v súlade so zákonnými ustanoveniami uvedenými vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a rovnako i v súlade s ustálenou súdnou praxou a nemožno ho považovať za neprimerane prísny, a to ani vo vzťahu k jeho výmere, najmä z pohľadu hodnotenia osoby obžalovaného a predchádzajúceho spôsobu jeho života. Aj podľa názoru odvolacieho súdu neprichádzal u obžalovaného do úvahy iný druh trestu, resp. žiaden iný druh trestu by u neho nevedol k splneniu účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zák.

Pokiaľ ide o prípadné uloženie peňažného trestu, o uloženie ktorého obžalovaný aj žiadal, je potrebné uviesť, že Trestný zákon stanovuje, že súd ho môže uložiť len v prípade, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatel'a trest odňatia slobody neukladá (§ 56 ods. 2 Tr. zák.). Práve zákonná podmienka spočívajúca v „možnosti nápravy obžalovaného“ len peňažným trestom nebola podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanom prípade splnená (rovnako to platí aj v prípade ostatných druhov alternatívnych trestov).

Naviac odvolací súd mal pochybnosti o tom, či by bol obžalovaný schopný peňažný trest aj zaplatiť, nakoľko to nevyplývalo ani z obsahu spisového materiálu (§ 57 ods. 1 Tr. zák.), pričom ide o zákonnú podmienku na jeho uloženie, ktorá musí byť splnená (zákon výslovne určuje, že súd peňažný trest neuloží, ak je zrejmé, že ho odsúdený nebude schopný zaplatiť). Pritom odvolací súd zistil, že obžalovaný aktuálne ani nie je vedený v Sociálnej poisťovni (podľa príslušnej lustrácie bol naposledy vedený ku dňu 05.07.2020), pričom ako spoločník a zároveň konateľ obchodnej spoločnosti FX Life, s.r.o. „skončil“ vykonaním trestu zrušenia právnickej osoby a jej ex offo výmazom z Obchodného registra Slovenskej republiky ku dňu 29.04.2023 (na základe nižšie uvedeného rozsudku iného súdu).

Napriek tomu, že obžalovaný sa v prejednávanej veci od počiatku trestného konania priznával k spáchaniu stíhanej trestnej činnosti a tento svoj postoj doteraz nezmenil, s tým, že závažnosť jeho trestnej činnosti je menšia, keď okrem iného drogy dobrovoľne vydal, ktoré mal len pre vlastnú potrebu a zároveň uviedol, od koho si zakúpil a uviedol aj ďalšie osoby z drogového prostredia, tak je na druhej strane nesporné, že obžalovaný stíhaný skutok spáchal v skúšobnej dobe najprísnejšieho podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/55/2020 zo dňa 07.02.2022 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. Táto skúšobná doba mu plynula do 20.12.2023 a počas jej plynutia spáchal obžalovaný navyše viaceré priestupky (v dňoch 15.09.2020, 08.01.2021, 03.02.2021, 14.01.2023 a 03.05.2023, konkrétne na úseku cestnej premávky, proti majetku, proti občianskemu spolunažívaniu a tiež na úseku strelných zbraní a streliva) a podľa na verejnom zasadnutí oboznámenej priebežnej správy probačnej a mediáčnej úradníčky Okresného súdu Trenčín, ktorý nad ním vykonávala probačný dohľad, si ani len čiastočne nesplnil uloženú povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe poškodenému spôsobenú škodu vo výške 23.500,- Eur (inak to vyplývalo aj z písomného vyjadrenia poškodeného, ktoré pripojila k tejto správe).

Vyššie uvedené skutočnosti vo svojom súhrne podľa názoru odvolacieho súdu svedčili pre odôvodnený záver, že možnosti nápravy obžalovaného sú podstatne sťažené, pretože ani hrozba výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky nevedla obžalovaného k vedeniu riadneho života a k splneniu uloženej povinnosti. Preto u neho neprichádzalo do úvahy uloženie iného alternatívneho trestu, a to napriek tomu, že uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody môže mať vplyv aj na rodinu obžalovaného a jemu blízke osoby.

Naviac alternatívne tresty by sa mali ukladať najmä prvopáchatel'om trestnej činnosti a nie páchatel'om, ktorým bol uložený najprísnejší trest odňatia slobody nespojený s okamžitým odňatím osobnej slobody

a ktorí počas skúšobnej doby pokračovali v páchaní protiprávnej činnosti (čo i len v podobe priestupkov) a nespĺnili ani povinnosť uloženú ako súčasť tohto skoršieho odsúdenia.

Napokon bol obžalovanému tento trest uložený pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby podľa § 171 ods. 3 Tr. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák. (zníženie hornej hranice trestnej sadzby o 1/3 z dôvodu prevahy poľahčujúcich okolností, pri základnej trestnej sadzbe až na 3 roky).

Správne bolo aj zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., pretože tento doposiaľ ešte nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.